

21 mai - 27 mai

Idolii din suflet

Textul de memorat: „În clipa aceea, ucenicii s-au apropiat de Isus și L-au întrebat: «Cine este mai mare în Împărăția cerurilor?»» (Matei 18:1)

Ca oameni, noi suntem produsul mediului și al societății în care trăim. Acestea ne modelează valorile, convingerile și atitudinile. Nu este același lucru dacă ai crescut într-o zonă metropolitană sau într-un sat lipsit de apă curentă - societatea și mediul în care te dezvolti au contribuit în mare măsură la formarea ta, au modelat omul care ești astăzi. Și chiar dacă ai posibilitatea să mergi într-un nou mediu, cel în care ai crescut și-a lăsat asupra ta o amprentă pe care o vei purta până la sfârșitul vieții.

Din nefericire, într-o anumită măsură, majoritatea mediilor sociale și a culturilor acționează împotriva principiilor împărăției lui Dumnezeu. În definitiv, trăim într-o lume decăzută și, adesea, valorile, principiile morale și obiceiurile ei reflectă starea aceasta de decădere. Ce altceva ar putea să reflecte? Dar nouă ne este destul de greu să vedem acest lucru, deoarece suntem cufundați adânc în cultura noastră și în mediul nostru de viață.

Lucrarea pe care o face Dumnezeu în inima noastră este, printre altele, aceea de a ne descoperi valorile, principiile morale și standardele împărăției Sale. Așa cum vom vedea în această săptămână, adeseori aceste valori, principii morale și standarde diferă mult de cele ale societății în care ne-am născut și în care am fost educați. Ucenicii au avut de învățat aceste lecții și trebuie să le învățăm și noi.

Duminică, 22 mai - Măreția smereniei

Cine nu aspiră la măreție? Cu alte cuvinte, cine nu vrea să fie măreț sau să facă lucruri importante? Dorința aceasta de excelență nu izvorăște întotdeauna din egoism, din înălțare de sine sau din aroganță. Ea poate însemna pur și simplu să faci tot ce poți mai bine în orice întreprinzi sperând că, poate, ceea ce faci va aduce binecuvântare asupra altora. (Vezi Eclesiastul 9:10.)

Problema este însă cum definim măreția. Cât de ușor este ca mintea noastră omenească, limitată, să înțeleagă acest concept într-un mod care să difere enorm de perspectiva lui Dumnezeu!

1. Citește Matei 18:1-4. Conform celor spuse de Isus, în ce anume constă adevărata măreție și cum o putem avea?

Pentru a defini adevărata măreție, Isus a chemat la El un copilaș și a spus: „Oricine se va smeri ca acest copilaș va fi cel mai mare în împărăția cerurilor” (vers. 4). Isus nu vorbea despre a fi un mare predicator, un mare om de afaceri sau chiar un mare filantrop. În ochii lui Dumnezeu, măreția este dată de ceea ce suntem de ce este în sufletul nostru, nu de ceea ce facem, ce se vede, deși, fără îndoială, ce suntem va influența faptele noastre.

Să remarcăm că Isus definește măreția altfel decât o definesc cei mai mulți dintre oameni. În definitiv, ce om se trezește într-o dimineață hotărât ca, în viața lui, măreția dorită să fie de fapt smerenia unui copilaș? Ni se pare ciudat să aspirăm la așa ceva, dar se întâmplă astfel doar pentru că suntem atât de afectați, de contaminați, de principiile, de ideile și de concepțiile lumii.

Ce înseamnă să fii smerit ca un copilaș? Unul dintre indiciile umilinței este ascultarea - să pui Cuvântul lui Dumnezeu mai presus de voința ta. Dacă ai ajuns pe o cale greșită, asta se întâmplă din cauză că te afli pe calea ta. Soluția este simplă: smerește-te și întoarce-te pe calea lui Dumnezeu, prin ascultare de Cuvântul Său. Adesea, viața și pieirea nu sunt departe una de cealaltă. Diferența o face smerenia.

Care sunt alte câteva atitudini și idei pe care le păstrăm doar din cauza legăturii noastre cu lumea, atitudini și idei care sunt în conflict cu Scriptura, Cuvântul lui Dumnezeu? Prezintă-ți răspunsul în cadrul grupei, în Sabat.

Luni, 23 mai - Măreția iertării

Una dintre consecințele teribile ale căderii în păcat se vede în relațiile interpersonale. De la Adam, care a încercat să dea vina pe Eva pentru păcatul lui (Geneza 3:12), și până astăzi, rasa umană a fost devastată și degradată de conflictele dintre oameni. Din nefericire, conflicte nu sunt doar în lume, ci și în biserică.

2. Citește Matei 18:15-20. De ce ne este atât de greu să punem în practică ce a spus Domnul Isus în acest pasaj?

Să fim sinceri: este mai ușor să mergi pe la spatele cuiva și să te plângi de acea persoană decât să mergi direct la ea și să tratezi problema. Exact acesta este motivul pentru care nu facem așa, în ciuda învățaturii Domnului. Isus ne învață să mergem direct la cel care ne-a făcut rău și să încercăm să refacem relația. Dacă acea persoană nu este receptivă, ni se dau instrucțiuni suplimentare.

„Căci, acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18:20). Să ținem seama și de context: aici este vorba despre muștrarea și recuperarea unei persoane care a greșit. (Noi avem tendința de a lărgi aplicabilitatea acestui verset.)

Isus spune că Duhul Sfânt este prezent atunci când un mic grup încearcă să recupereze un credincios. Aceasta este minunata lucrare a răscumpărării. Și ea începe cu a face în umilință tot ce trebuie făcut și a vorbi direct cu persoana care te-a rănit. Acesta este un alt exemplu de măreție.

3. Citește Matei 18:21-35. Ce aspect esențial subliniază Isus aici?

Când spune să iertăm „de șaptezeci de ori câte șapte”, Isus vrea să spună, de fapt, că noi nu trebuie să încetăm vreodată să iertăm pe cineva. Isus este foarte ferm în ceea ce privește nevoia iertării nu doar pentru binele celorlalți, ci și pentru noi înșine. Urmărește cât de clară este parabola pe care a spus-o pentru a sublinia acest lucru. Noi putem fi iertați pentru o mulțime de lucruri - aceasta este esența Evangheliei, iertarea (vezi Exodul 32:32; Faptele 5:31; Coloseni 1:14); dar, dacă, la rândul nostru, nu-i iertăm pe ceilalți așa cum am fost iertați de Dumnezeu, vom suporta consecințe teribile.

De ce ar trebui să-i iertăm pe alții? Ce anume ne dă putere să iertăm?

Mărti, 24 mai - Idolii din suflet

4. Citește Matei 19:16-30. Ce lecții putem învăța din această relatare?

Deși nu ni se dau prea multe amănunte despre bărbatul acesta, putem să observăm câteva aspecte care ies în evidență. Era bogat, era un conducător (vezi Luca 18:18) și se pare că păzea Legea lui Dumnezeu cu meticulozitate. Dar ne putem da seama că el însuși simțea că din viața sa lipsea ceva. Ne amintește oarecum de istoria vieții lui Martin Luther: deși la exterior era un călugăr pios, în sufletul lui era nemulțumit de viața spirituală pe care o ducea și se lupta cu incertitudinea mântuirii. Acești oameni simțeau că marea prăpastie dintre ei și Dumnezeu nu putea fi umplută cu faptele lor.

„Conducătorul acesta punea foarte mare preț pe propria neprihănire. El nu se gândea că într-adevăr i-ar lipsi ceva, dar tot nu era pe deplin mulțumit. El simțea că mai lipsește ceva. Nu s-ar fi putut ca Isus să-l binecuvânteze și pe el cum îi binecuvântase pe copii și să satisfacă lipsa din sufletul său?” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 444 (518)

Unii oameni ar putea susține că, în acest pasaj biblic, Isus afirmă că putem primi viața veșnică pe baza faptelor noastre bune. În definitiv, în Matei 19:17, Isus spune: „Dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile.” Dacă acesta ar fi singurul text pe această temă, am putea să-l folosim ca argument. Dar prea multe alte texte, în special în scrierile lui Pavel, declară că Legea nu mântuiește, ci doar ne arată nevoia de mântuire (vezi Romani 3:28; Galateni 3:21,22; Romani 7:7). Aici, Isus îl conduce pe acest om să-și dea seama că avea nevoie de mai mult decât faptele pe care le amintise. La urma urmei, dacă ar fi fost posibilă mântuirea doar prin păzirea Legii, atunci el ar fi fost deja mântuit, din moment ce o păzea cu conștiinciozitate. Evanghelia trebuie să străpungă inima, să ajungă chiar la idolii din suflet, și orice lucru la care ținem și care este o piedică în calea relației noastre cu Dumnezeu trebuie să plece de-acolo. În acest caz, a fost iubirea de bani. Isus vede cât de greu este ca un om bogat să fie mântuit; și totuși, la puțin timp după acest dialog, Luca relatează un caz în care s-a întâmplat chiar acest lucru (vezi Luca 19:1-10).

Ce lucruri din viața ta personală constituie obstacole în calea mântuirii? Ce vei face în privința aceasta?

Miercuri, 25 mai - Răsplata celui credincios

5. Ce s-a întâmplat chiar după incidentul cu conducătorul bogat? Matei 19:27

Textul nu ne spune ce a generat această întrebare, dar ea s-ar fi putut ridica ușor ca reacție directă la îndepărtarea de Isus a acelui om bogat. Petru pare să insinueze că, spre deosebire de acest om și de alții, care fie L-au respins pe Isus, fie au stat cu El un timp și apoi L-au părăsit, el și ceilalți ucenici renunțaseră la tot pentru El. Ei îi rămăseseră credincioși chiar cu prețul unor sacrificii mari. Astfel, întrebarea este: *Noi ce vom primi în schimb?*

Din perspectiva noastră de astăzi, s-ar putea să privim această întrebare ca pe o altă dovadă a împietririi inimii și a sărăciei spirituale a ucenicilor. Pe de altă parte, ce este greșit la o întrebare ca a lui Petru? De ce nu ar fi trebuit să dorească să știe ce avea să obțină urmându-L pe Isus?

Viața pe pământ este grea, chiar și pentru cei care o duc cel mai bine. Toți suntem supuși traumelor, dezamăgirilor și durerii existenței noastre degradate. În anii 1800, Giacomo Leopardi, poet și gânditor italian, a scris despre nefericirea generală a ființelor omenești că „atâta timp cât omul simte viața, simte și neplăcere și durere”.

Viața este adesea o luptă și, în lumea aceasta, binele nu egalează întotdeauna răul. Astfel, întrebarea lui Petru este cât se poate de logică. Pentru că viața este grea, ce avantaje vom avea dacă îl urmăm pe Isus? La ce ne-am putea aștepta făcând acest angajament pe care ni-l cere Isus?

6. Cum a răspuns Isus la această întrebare? Matei 19:28 - 20:16

Să observăm că Isus nu l-a muștră pe Petru pentru egoism sau ceva de felul acesta. Mai întâi, i-a dat un răspuns foarte direct și apoi a spus parabola cu muncitorii și salariile lor. Chiar dacă, de-a lungul secolelor, s-au iscat multe dispute cu privire la semnificația acestei parabole, ideea de bază este clară: vom primi de la Isus ce a promis El că ne va da.

Dacă te-ar întreba cineva: „Ce vei obține dacă îi slujești lui Isus?” ce i-ai răspunde?

Joi, 26 mai - „Putem!”

Pentru a înțelege relatarea din Matei despre Iacov și Ioan (și mama acestor ucenici), trebuie să citim mai întâi Luca 9:51-56. Evenimentul relatat aici a avut loc atunci când Isus și ucenicii Săi au plecat pentru prima dată spre Ierusalim, chiar cu câteva zile înainte ca Iacov și Ioan să ceară să stea la stânga și la dreapta lui Isus în împărăție.

7. Citește Luca 9:51-56 și Matei 20:20-27. Ce ne descoperă cererea celor doi frați despre motivația lor și despre starea lor spirituală?

Iacov și Ioan, Fiii tunetului, încă erau mai preocupați de viitorul lor decât de mântuirea celor din jur, chiar și după ce fuseseră trimiși să evanghelizeze zonele din împrejurimi. Într-un anume sens, episodul acesta are ceva comun cu cel în care Petru a întrebat ce aveau să câștige dacă îl urmau pe Isus.

Să urmărim cu atenție răspunsul lui Isus de aici: „Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?” (Matei 20:22). Cu alte cuvinte, ca să te identifice cu slava viitoare a lui Isus înseamnă ca, mai întâi, să te identifice aici cu suferința și cu moartea Lui, ceva ce ei nu anticipau și pentru care nu erau pregătiți. Răspunsul lor imediat, „Putem!” (vers. 22), arată că nu înțelegeau despre ce vorbea Isus, despre ce voia să îi avertizeze. Dar aveau să afle.

Aici este prezentat un contrast interesant, la care trebuie să ne gândim și în dreptul nostru. Așa cum am văzut în studiul de ieri, dacă îl urmăim pe Isus, ne-au fost promise lucruri minunate, chiar „viața veșnică” (Matei 19:29). În același timp însă, Biblia arată clar că, în această lume, a-L urma pe Isus implică renunțări și sacrificii. Chiar Isus i-a spus mai târziu lui Petru că avea să moară ca martir (vezi Ioan 21:18, 19). În decursul istoriei (și chiar astăzi), mulți credincioși au plătit un preț mare pentru că L-au urmat pe Isus. Oricum, oricât ar fi de mare prețul, tot este prea mic în comparație cu ceea ce ni se oferă în schimb.

Ce implicații a avut, în viața ta, faptul că L-ai urmat pe Isus?

Vineri, 27 mai - Un gând de încheiere

De-a lungul secolelor, unii oameni au adus argumente pentru „legea naturală”. Deși apare în diferite forme, în esență, ideea este că putem să extragem din lumea naturală principiile morale care să ne călăuzească acțiunile. Într-un anumit sens, ca niște creștini care credem că natura este „a doua carte” a lui Dumnezeu, putem accepta că există ceva adevăr în această afirmație - vezi ce spune Pavel în Romani 1:18-32 despre oamenii care au aflat despre Dumnezeu din lumea naturală. Însă nu putem uita că această lume este căzută în păcat, degradată, și că, la rândul nostru, o privim cu o minte degradată, coruptă. Așadar, este posibil să luăm din natură lecții morale greșite. De exemplu, una dintre cele mai luminate minți omenești din Antichitate, filosoful grec Aristotel, a susținut sclavia pe baza înțelegerii greșite a naturii. El considera că natura descoperă două clase de oameni, dintre care una este „inferioară celeilalte [...], așa cum [...] un animal îi este inferior omului”. Astfel, pentru această clasă, „o viață de supunere și de sclavie este un avantaj”, lată doar unul dintre numeroasele exemple care arată că principiile, valorile și ideile lumești pot să fie în conflict cu cele ale împărăției lui Dumnezeu - acesta fiind și motivul pentru care, indiferent în ce mediu ne-am născut și am crescut, avem nevoie să studiem Cuvântul lui Dumnezeu pentru a lua din el valorile și principiile morale care să ne conducă viața. Nimic altceva nu este, în sine, demn de încredere.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 împărați 16-22

1. Pe vremea cărui împărat a fost zidit iarăși Ierihonul și de către cine?
2. Cum a caracterizat văduva din Sarepta cuvântul lui Dumnezeu rostit de Ilie?
3. Cum i-a caracterizat Dumnezeu pe cei șapte mii de bărbați care îi rămăseseră credincioși?
4. Cum i s-a adresat Ahab lui Ilie, cum l-a numit în episodul cu via lui Nabot?

Viața lui Iisus, capitolul 74

5. De ce a stat Iuda plin de îndrăzneală și sfidător în fața lui Isus?